

Тема 2. Теорія споживацького вибору

- 1. Корисність. Закон спадної граничної корисності
- 2. Споживацькі переваги та криві байдужості
- 3. Бюджетні обмеження.
- 4. Оптимальний споживацький вибір

1. Корисність. Закон спадної граничної корисності

Економічні потреби (economic needs) – це внутрішній мотив, що спонукає суб'єктів до економічної діяльності. **Блага** (goods) – засоби, що задовольняють потреби. Економічні блага обмежені і складаються з речей та послуг.

Рівновага споживача – це стан, у якому досягається оптимальна структура закупок (згідно з принципом раціональності), будь-яка зміна в структурі закупок знижує рівень задоволення споживача.

Класифікація економічних благ:

- 1. Довготермінові і короткочасні: довготермінові це блага виробничого використання, до короткочасних належать предмети особистого споживання, а також частина благ виробничого призначення (предмети праці).
- 2. Субститути і компліменти: субститути конкуруючі, взаємозамінні блага; компліменти взаємодоповнюючі блага, що можуть споживатися разом.
- 3. Теперішні і майбутні: теперішні ті, що перебувають у безпосередньому розпорядженні економічного суб'єкта, майбутні ті, що суб'єкт може колись мати.
- 4. Прямі і непрямі: прямі споживчі блага, непрямі виробничі блага, що сприяють задоволенню особистісних потреб опосередковано.

Корисність блага(utility ofgood) – це здатність економічного блага задовольнити одну або кілька людських потреб. **Максимізація корисності є метою споживача**, основним мотивом

його поведінки.

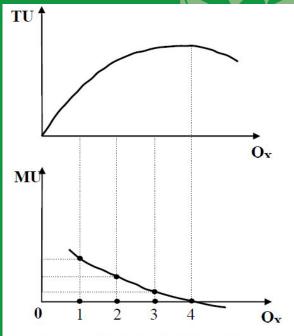

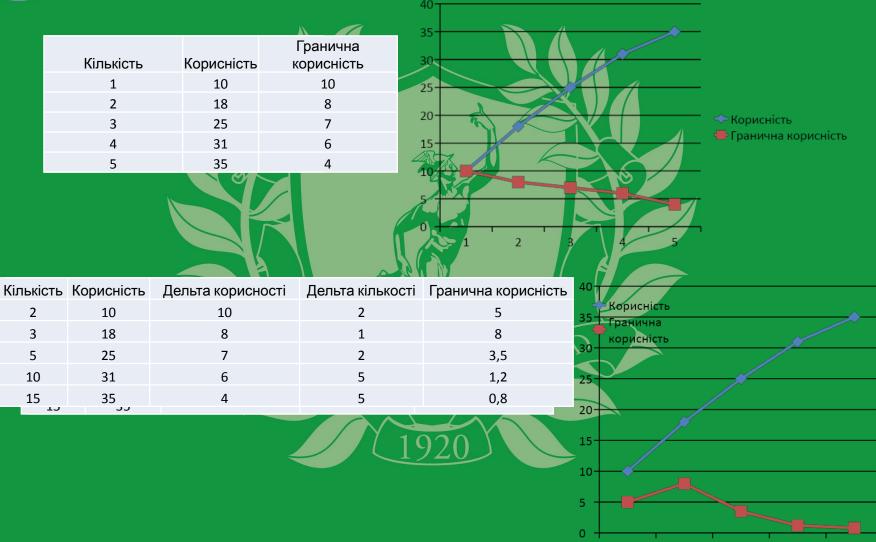
Рис. 2.1 – Зміна сукупної та граничної корисності блага X у процесі його пропорційного споживання

Розрізняють загальну корисність (total utility), яку споживач отримує від споживання усіх одиниць (частин) певного блага і граничну корисність (marginal utility) — додаткова корисність, що приносить споживання кожної додаткової одиниці (частини) блага.

сукупна корисність (TU) гранична корисність (MU) = ΔTU / ΔQ 1920

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

2. Споживацькі переваги та крив

Крива байдужості для певного споживача – лінія з'єднання точок на площині, що означають однакові за своєю корисністю альтернативні набори благ.

Табл.	Сітка споживача
-------	-----------------

	CILITIO CITO	
Корзина	Яблука	Банани
	шт (Q_x)	шт (Q _y)
A	4	7
В	5	5
C	6	4
Д	8	3

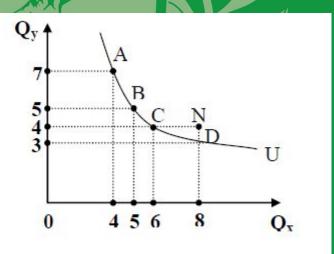
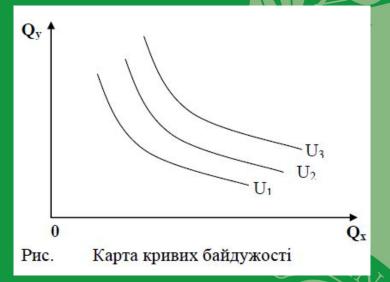

Рис. Крива байдужості

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

Набір кривих байдужості для певного споживача і певної пари благ, що відображають різні рівні сукупної корисності, утворюють карту кривих байдужості

Карта кривих байдужості має певні влаєтивості:

- 1. Набори товарів на кривих, більш віддалених від початку координат, відповідають вищому ступеню споживацького задоволення, ніж ті, що лежать на менш віддалених кривих (U3 > U2> U1).
- 2. Криві байдужості ніколи не перетинаються згідно за принципом транзитивності.
- 3. Звичайно криві байдужості мають спадний характер.

Гранична норма заміщення (MRS) товаром X товару У – це кількість товару У, від якої споживач відмовився б, щоб отримати ще одну одиницю товару X, залишаючись на незмінній кривій байдужості

 $MRSxy = -\Delta Qy / \Delta Qx | U =$

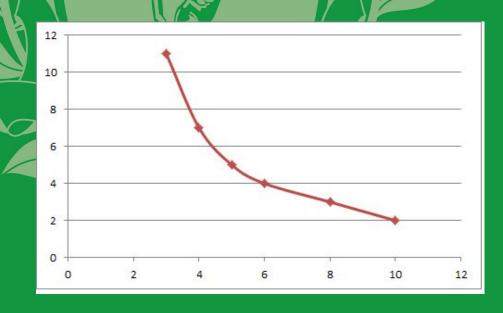
При пересуванні вниз по кривій байдужості гранична норма заміщення зменшується.

1920

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

Х	У	ΔQx	ΔQy	MRSxy	ΔQy	ΔQx	MRSyx
3	11				-1	4	0,25
4	7	1	-4	4	-1	2	0,5
5	5	1	-2	2	-1	1	1
6	4	1	-1	1	-2	1	2
8	3	2	-1	0,5	-2	1	2
10	2	2	-1	0,5			

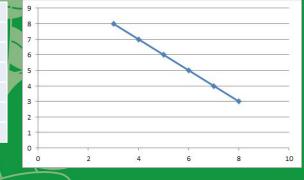

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

Блага, між якими існують співвідношення виключної замінності у споживанні (досконалі субститути), мають криві байдужості у вигляді прямих ліній, MRS – постійна.

Χ	У	ΔQx	ΔQy	MRSxy	ΔQy	ΔQx	MRSyx
3	8				-1	1	1
4	7	1	-1	1	-1	1	1
5	6	1	-1	1	-1	1	1
6	5	1	-1	1	-1	1	1
7	4	1	-1	1	-1	1	1
8	3	1	-1	1			

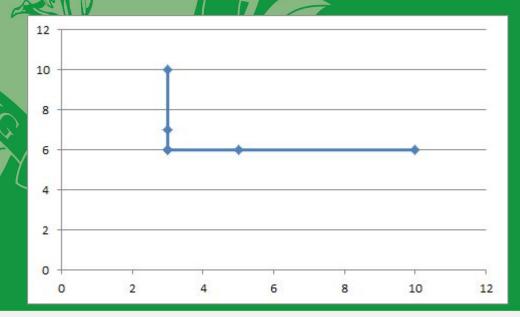
Х	У	ΔQx	ΔQy	MRSxy	ΔQy	ΔQx	MRSyx
3	13				-2	2	1
5	11	2	-2	1	-2	2	1
7	9	2	-2	1	-2	2	1
9	7	2	-2	1	-2	2	1
11	5	2	-2	1	-2	2	1
13	3	2	-2	1			

Блага, що спільно споживаються для задоволення однієї потреби, в якій вони ніяк не можуть замінити один одного (досконалі комплементарні блага), мають криві байдужості у вигляді прямих

кутів, MRS = 0.

Х	У	ΔQx	ΔQy	MRSxy	ΔQy	ΔQx	MRSyx
3	10				0	3	0
3	7	0	-3	#ДЕЛ/0!	0	1	0
3	6	0	-1	#ДЕЛ/0!	0	0	#ДЕЛ/0!
3	6	0	0	#ДЕЛ/0!	-2	0	#ДЕЛ/0!
5	6	2	0	0	-5	0	#ДЕЛ/0!
10	6	5	0	0			

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

3. Бюджетні

Доход споживача та ціни товарів визначають бюджетні обмеження споживача.

$$I = Px \cdot Qx + Py \cdot Qy$$

де Рх , Ру – відповідні ціни тов<mark>арів</mark> Х

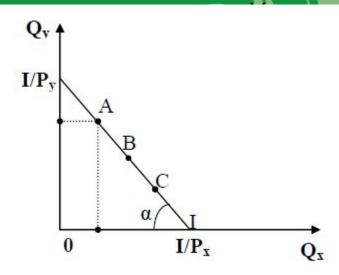

Рис. Бюджетна лінія

$$Q_{y} = -\frac{P_{x}}{P_{y}} \cdot Q_{x} + \frac{1}{P_{y}}$$

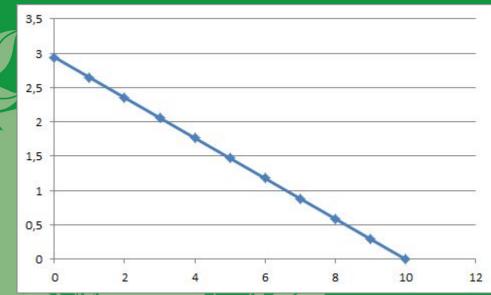

NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

P(x)	5
P(y)	17
I	50

Χ	У	
0	2,9	
1	2,6	
2	2,4	
3	2,1	
4	1,8	
5	1,5	
6	1,2	
7	0,9	
8	0,6	
9	0,3	
10	0	
4		

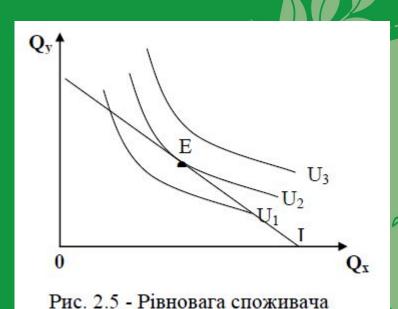
Χ	У	У	I
0	2,9	2	34
1	2,6	2	39
2	2,4	2	44
3	2,1	2	49
4	1,8	1	37
5	1,5	1	42
6	1,2	1	47
7	0,9	0	35
8	0,6	0	40
9	0,3	0	45
10	0	0	50

DONETSK NATIONAL UNIVERSITY OF ECONOMICS AND TRADE NAMED AFTER MYKHAILO TUGAN-BARANOVSKY

4. Оптимальний споживацький

MUx / MUy = Px / Py або MUx / Px = MUy / Py.

Оптимальне рішення досягається у точці, де найвища з можливих кривих байдужості дотична до бюджетної лінії, що й означає найбільш високий з можливих рівнів добробуту.

Споживач, який максимізує свою корисність, купуватиме два види товару таким чином, щоб їх *граничні корисності у розрахунку на грошову одиницю ціни були рівні*. Цей підхід називається еквімаржинальним принципом рівності питомих граничних корисностей.